TOMMY DOCHERTY

ŞI MARILE LUI EXAMENE

Tommy DOCHERTY, pe vremea cînd era antrenor la Chelsea, cu trei dintre jucătorii cu care a făurit gloria acestui club (Drek KEVAN, Tommy HARMER şi Bobby TAMBLING).

Cînd, la începutul acestui an, a preluat conducerea tehnică a lui **Manchester United** — răspunzînd, dintr-un sentiment de prietenie şi respect la apelul mai vîrstnicului său coleg, **Matt Busby** — scoţianul **Tommy Docherty**, una dintre figurile cele mai pitoreşti ale fotbalului britanic, a ştiut prea bine că s-a angajat, de fapt, pentru a învinge imposibilul. Pentru că locul ultim ocupat în clasament, după consumarea a 26 etape de campionat şi sărăcia zestre de 18 puncte la activul formaţiei ce-i solicita ajutorul, păreau o inevitabilă pantă pe drumul retrogradării.

Tenacele „Doc", cum îi spun intimii, nu s-a descurajat însă şi nici nu s-a hrănit cu iluzii, aşteptînd să se producă din senin miracolul. El declara, în ianuarie 1973, unui ziarist: **„Principalul este să ne întărim echipa, să avem încredere în noi şi să adunăm punctele".** Şi **Docherty** s-a pus pe treabă. A completat mai întîi efectivul de jucători cu cîţiva scoţieni de-ai săi, tineri, valoroşi şi dornici de afirmare, printre aceştia numărîndu-se şi **Lou Macari**, golgeterul lui **Celtic**. A reorganizat jocul echipei, restabilind echilibrul între compartimente şi reconsiderînd spiritul ofensiv. A introdus o atmosferă de disciplină severă, în limitele unui regim de muncă aspră şi a unui spirit de colaborare, încredere reciprocă şi calm. Şi a început, astfel, temerara acţiune pentru supravieţuire, adunînd cu răbdare puncte, cucerind cu siguranţă poziţie după poziţie, ajungînd ca — după ultima etapă de campionat din vara acestui an — să ocupe, nesperat aproape, cu 37 de puncte, un onorabil loc 18 în clasament! Tommy Docherty îşi împlinea astfel promisiunea, realizînd una dintre cele mai spectaculoase performanţe din istoria soccerului insular.

...Scoţian de origine, **Tommy Docherty** şi-a început cariera fotbalistică într-unul din cartierele mărginaşe ale Glasgowului. La 16 ani el se afirmă ca junior în echipa sa favorită, **Celtic**, unde semnează, după satisfacerea stagiului militar, în iulie 1949, un contract ca profesionist, declinînd numeroase alte oferte ale unor mari cluburi britanice. Nouă luni mai tîrziu, însă, urmează un neaşteptat „divorţ" de **Celtic** şi transferul la **Preston North End**. Aici, activează timp de aproape nouă ani, susţinînd un număr de 325 meciuri oficiale şi contribuind din plin la promovarea lui Preston în prima ligă (1950) şi la obţinerea medaliei de finalistă în „Cupa Angliei" (1954).

Internaţional pentru prima oară în partida cu Ţara Galilor, în noiembrie 1951, **Tommy Docherty** a onorat culorile Scoţiei în 25 de întîlniri internaţionale, încluzînd în această cifră şi prezenţele sale din cadrul campionatului mondial, ediţia 1958, cînd a îndeplinit şi funcţia de căpitan al naţionalei scoţiene, preluînd o asemenea înaltă cinste de la un alt internaţional de renume, **George Young**. În acelaşi an 1958, **Docherty** se transferă la **Arsenal**, renunţînd cu acest prilej a mai cultiva stilul său ofensiv care i-a creat celebritatea, pentru a se converti într-un laborios om de mijlocul terenului. Un an mai tîrziu, în octombrie 1959, jucînd într-un meci de campionat împotriva fostei sale echipe, **Preston**, îşi fracturează un picior şi, în absenţa sa de pe gazon, gloria lui **Arsenal** începe să se estompeze.

Puţin timp apoi, după refacerea sa, **Tommy** renunţă la activitatea competiţională şi, în februarie 1961, se angajează ca antrenor la **Chelsea** pe care o promovează în 1963 în prima ligă, conducînd-o în continuare, cu pricepere şi fidelitate, timp de aproape opt ani, în aspra bătălie pentru supremaţie din campionatul englez.

Anul 1971 îi aduce lui **Tommy Docherty** împlinirea unuia dintre cele mai frumoase vise ale carierei sale sportive: funcţia de antrenor al reprezentativei Scoţiei. Cu această ocazie el îşi propune să pună pe picioare o puternică naţională a ţării sale de origină, în vederea preliminariilor Campionatului mondial. Şi începe a lucra meticulos şi fără menajamente, închegînd o formaţie robustă, tehnică şi viguroasă, pe care o aruncă în „focul calificărilor" pentru „München '74", obţinînd două victorii preţioase în faţa Danemarcei (4—1 la Copenhaga şi 2—0 la Glasgow), în fapt, 80% din calificare.

Dar ambiţiosul Tommy nu apucă să-şi vadă dusă munca pînă la capăt. Un conflict cu conducătorii federaţiei scoţiene şi, mai apoi, repetatul S.O.S. lansat de **Matt Busby**, l-au determinat să se urce în avion cu destinaţia Manchester. Hotărît să evite mai întîi prăbuşirea, în abia a lui „United" (ceea ce a şi reuşit) şi după aceea să reînvie gloria sportivă a unei formaţii în care au strălucit pînă nu de mult **Bobby Charlton, Newton** şi **Best**.

Mihai IONESCU

Carnet extern

ANTRENORUL, ETERNUL SACRIFICAT!

Una dintre cele mai grave rupturi dintre o echipă şi un antrenor s-a produs cu cîteva zile în urmă. Părţile sînt celebre: Benfica *şi antrenorul său de pînă săptămîna trecută, englezul* Jimmy Hagan. *Poate că — în nici un caz în care, ca de obicei, cel ce pierde cauza înainte de a şi-o apăra e tot antrenorul — nu întîlnim — reunite — toate tarele relaţiilor club-tehnician ca în această poveste tristă de la Lisabona. De altfel, o bună parte a opiniei fotbalistice portugheze, aceea care judecă cu bun simţ şi onestitate evenimentele, care vede în fenomenul sportiv şi un act de educaţie, această masă a iubitorilor adevăraţi ai fotbalului nu aprobă deloc demiterea antrenorului.*

Faptele sînt, pe scurt, acestea: de trei ani, de cînd a venit la conducerea lui Benfica, Hagan *a luptat să înfiripeze disciplina şi viaţa sportivă în rîndul jucătorilor. În acelaşi timp, el a impus şi un regim de pregătire de o superioară intensitate. Din prima zi cînd a sosit la Lisabona, el a întîmpinat rezistenţa unora dintre elevii lui. Din nefericire (aşa cum se întîmplă nu numai la Benfica) şi unii dintre conducătorii clubului s-au raliat grupului de fotbalişti refractari ofensivei pentru seriozitate şi pregătire intensivă declanşată de* Hagan. *Conflictul, surd în toată această perioadă, a atins paroxismul în ziua meciului-jubileu al lui* Eusebio *cînd, pentru că avuseseră o suită de abateri disciplinare şi pentru comportare nesatisfăcătoare,* Hagan *a decis ca* Toni *şi* Humberto *să nu joace. Comitetul director al clubului a hotărît cu o minimă majoritate utilizarea celor doi sancţionaţi şi demiterea lui* Jimmy Hagan. *E interesant că însuşi* Eusebio, *deşi avea delicata situaţie a sărbătoritului, n-a aprobat atitudinea conducerii, el fiind de altfel unul dintre jucătorii care l-au sprijinit pe* Hagan *în acţiunea lui de asanare morală a formaţiei.*

Hagan *a plecat. „Dar a cîştigat, oare, ceva* Benfica *prin aceasta? Nu şi-au făcut, lor înşişi, un mare rău, acei conducători care au decis îndepărtarea severului, dar atît de folositorului specialist?" se întreabă unul dintre reputaţii comentatori de fotbal din Lisabona,* Couto de Santos. *Că Benfica va juca mai bine sau mai rău în continuare, aceasta e o chestiune mai puţin importantă. Principalul e că, şi în acest caz, sacrificatul a fost antrenorul, cel care pierde — de regulă — în disputa pentru un surplus de pregătire şi seriozitate dusă cu jucătorii refractari, inconştienţi că îşi provoacă un deserviciu prin minarea autorităţii conducătorilor tehnici şi chiar prin organizarea unor mici comploturi pentru îndepărtarea lor.*

Eftimie IONESCU

DE PRETUTINDENI

● În cursul primei partide cu **Admira**, de la Viena, arbitrul a anulat lui **Internazionale** trei goluri. **„Cel puţin unul dintre ele era valabil"** e de părere **Helenio Herrera**. Vă reamintim că formaţia din **Milan** a fost eliminată din Cupa U.E.F.A. (0—1 şi 2—1) şi poate tocmai golul de care aminteşte **Herrera** ar fi schimbat întreaga situaţie.

● **Charlie George**, temperamentalul jucător al lui **Arsenal**, a provocat rănirea lui **Clemenis** (Everton). Avertismentul primit îl aduce aproape de o nouă suspendare. El a mai avut una, destul de lungă, în trecutul sezon.

● Federaţia iugoslavă a decis deschiderea unei vaste anchete de analizare a activităţii colegiului său central de arbitri. Prima măsură a conducerii federaţiei a fost suspendarea unui grup de arbitri în frunte cu cunoscutul arbitru internaţional **Milivoje Gugulovici**.

● **Edstroem**, centrul atacant al echipei **Suediei**, nu a jucat decît o repriză în meciul cu **Italia**. La pauză el a plecat direct spre Eindhoven, unde echipa lui de club, **P.S.V.**, susţinea a doua zi un important joc de campionat.

● **Udo Lattek**, antrenorul lui **Bayern**, a intervenit energic faţă de exagerata decontractare şi moleşeala a jucătorilor săi: **„Practicaţi nu fotbal de foşti jucători!"**, le-a spus ei lui **Beckenbauer, Müller, Mayer** după unul dintre nereuşitele jocuri din ultima vreme.

MAZURKIEWICZ, CELEBRUL PORTAR URUGUAYAN, DECLARĂ:

„NU CRED ÎN VICTORIA BRAZILIEI LA CAMPIONATUL MONDIAL DIN 1974!"

● ANTRENORII BRAZILIENI PE UN DRUM GREŞIT?... ● ÎN ORGANIZAREA JOCULUI, AMERICA DE SUD SE AFLĂ CU CÎŢIVA ANI ÎN URMA EUROPEI

Declarat — alături de celebrul **Gordon Banks** — cel mai bun portar al campionatelor mondiale din 1966, uruguayanul **LABRUNA MAZURKIEWICZ** rămîne şi la această oră unul dintre cei mai redutabili goal-keeperi ai lumii, transferat pentru sume fabuloase, „curtat" de echipe de pe toate continentele...

Cu o origine oarecum incertă, născut — după unii — prin părţile Banatului românesc şi — după alţii — la Montevideo, după anumite versiuni polonez, după tată, după altele uruguayan get-beget, **Mazurkiewicz** şi-a început cariera la anonimul club Racing din Montevideo, trecînd — după un singur an — la Penarol, gruparea cea mai prestigioasă, din fotbalul uruguayan. Excelent în cadrul partidelor susţinute la „El Mundial" 1970, portarul lui Penarol a primit o ofertă ademenitoare din partea echipei braziliene Atletico Mineiro, a stat o clipă în cumpănă pentru ca apoi să ia drumul Braziliei.

Bun cunoscător al realităţilor fotbalului brazilian, **Mazurkiewicz** — care a fost declarat, la încheierea sezonului, cel mai bun portar străin din liga naţională — a acordat recent un amplu interviu pe această temă (şi pe altele...) ziarului **„Ceskoslovenski Sport"**, din care reproducem fragmentele de mai jos:

— Ce v-a determinat să semnaţi pentru Atletico?

— **Am semnat pentru Atletico într-un moment în care se interesau de mine mai multe echipe de renume, între care campioana Europei şi a lumii, Ajax Amsterdam. Nu vreau să fiu nesincer. Punctul de vedere financiar a decis în opţiunea mea.**

— Evident, cunoaşteţi în profunzime fotbalul brazilian. Credeţi că Brazilia va cuceri titlul mondial în 1974?

— **Îmi place foarte mult fotbalul brazilian, dar consider că antrenorii şi conducerea lui au ales un drum greşit. Majoritatea formaţiilor — şi în special, echipa reprezentativă — folosesc în ultima vreme un sistem de joc prea defensiv. Se uită, probabil, că principalul argument al victoriilor de pînă acum a fost legat de jocul deschis, ofensiv, fidel temperamentului jucătorilor brazilieni.**

— Nu ne-aţi răspuns totuşi la întrebare...

— **Datorită cauzelor de mai sus, nu cred că Brazilia va cîştiga titlul de campioană a lumii în 1974. Există acolo mulţi fotbalişti buni, dar nu are cine să-i şcolarizeze, căci nivelul cunoştinţelor antrenorilor este foarte redus. Ei îşi dispun echipele în defensivă, dar această încercare nu e decît o copie nereuşită a stilului european. Aceasta nu se pare principala neşansă a fotbalului brazilian în acest moment. Pentru că doreşti un răspuns ferm, iată-l: nu cred în victoria Braziliei în 1974!**

— Se pune mereu întrebarea care dintre continente este superior ca nivel fotbalistic: Europa sau America de Sud? Care este opinia dv.?

— **Cu siguranţă că fotbaliştii sud-americani sînt superiori din punct de vedere tehnic, dar dacă este vorba despre organizarea jocului, despre şcolarizarea jucătorilor, atunci America de Sud se află cu cîţiva ani în urma Europei.**

— Stim că prima perioadă a sederii dv. în Brazilia n-a fost lipsită de dificultăţi.

— **Da. Nici nu presupuneam că va fi altfel, am avut nevoie de o perioadă de acomodare. Am întîlnit acolo multe surprize, dar cea mai mare a fost aceea legată de... cafea?! N-am crezut niciodată că aş putea bea atîtea cafele într-o zi. În Brazilia, în medie, o persoană bea 34 de cesti de cafea pe zi!**

INSTANTANEE

● **„Micul Liminha îl deposeda de balon cînd şi cum vroia, era o umbră a marelui jucător. Şi stadionul întreg tăcea. Era un semn al deprimării, nu al respectului...".** Cuvinte dintr-o recentă cronică a unei partide **Flamengo — Santos**, de pe Maracana, referitoare la evoluţia lui **Pele** în acea întîlnire. ● **Sivori** şi echipa **Argentinei** au trecut prin clipe foarte grele înaintea meciului care avea să le aducă 50% calificarea pentru C.M., partida de la Asuncion (Paraguay). Sosiţi la hotel, jucătorii din Buenos Aires au constatat că peste 500 de automobile erau masate în faţa acestuia. Din momentul în care au pus piciorul în holul hotelului, cele 500 de claxoane au început să sune. Şi nu s-au mai oprit. Tîrziu, noaptea, văzînd că jucătorii lui nu pot închide ochii, **Sivori** a decis plecarea la ambasada argentiniană, unde li s-a improvizat un dormitor. ● **Mike England**, după înfrîngerea reprezentativei Ţării Galilor, al cărei căpitan este: **„Că ne-a învins echipa Poloniei ne doare mai puţin. Ceea ce ne întristează este că n-am putut obţine calificarea în dauna echipei Angliei. Ar fi reprezentat cea mai mare victorie din toată istoria fotbalului galez"!** Veşnica rivalitate interbritanică cu tribune arhipline la meciurile competiţiei cu Anglia, Scoţia, Irlanda de Nord şi Ţara Galilor în reprezentaţie şi cu partide pe viaţă şi pe moarte! ● **Pepe**, unul dintre cei mai formidabili şuteri din toate timpurile ai fotbalului brazilian, astăzi antrenorul lui **Santos**, întrebat ce-i lipseşte actualei formaţii spre a redeveni echipa de temut de odinioară a răspuns: **„Simplu, şutul de odinioară al lui Pele!"** ● După ce a făcut o intensă şi prelungită sondare a elementelor tinere, promovînd masiv în echipa reprezentativă o serie de jucători din noua generaţie, selecţionerul echipei **Bulgariei, Mladenov**, a revenit la mulţi dintre vechii titulari ai echipei naţionale. **„Toate verificările mi-au demonstrat că tinerii nu pot depăşi inhibiţia jucărilor de mare atmosferă..."** Aşa că pe lista pentru decisivele jocuri cu **Irlanda de Nord** (scor 0—0) şi pentru cel care urmează, cu **Portugalia** la Lisabona, au reapărut **Şalamanov, Milkov, Dermendjiev** et co. ● Pentru trei minute nedisputate în jocul **Hajduk Split — Bor**, meciul fiind întrerupt în minutul 87, **Hajduk** a pierdut partida cu 0—2. Deficienţele de organizare se plătesc greu... ● **Anastasi** joacă exact ca în sezonul care l-a lansat, cu ani în urmă, în mica echipă Massimiliana. Explicaţia? **„Viaţa lui a devenit ordonată, e acum preocupat numai de familie, un eveniment fericit în aşteptarea căruia se află l-a făcut şi mai grijuliu pentru comportarea sa. Şi-apoi, o conversaţie în doi, în cursul căreia i-am pus în vedere că nu se mai poate să joace ca lumea doar un meci din cinci, l-a avertizat asupra pericolelor care îl pîndesc".** Cuvintele aparţin lui **Boniperti**, celebrul fost internaţional italian, acum preşedintele lui **Juventus**. ● Ciudatele inegalităţi ale comportării selecţionabililor. În săptămîna dinaintea meciului cu **Iugoslavia**, nici unul dintre componenţi lotului reprezentativ n-a obţinut note utile spre a intra în formaţia etapei. Şi, totuşi, la Belgrad, reprezentativa **Ungariei** a înregistrat un mulţumitor rezultat de egalitate.

INSTANTANEE